

РЕШЕНИЕ

№ 4752

гр. София, 16.07.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, III КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 18.06.2021 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Десислава Корнезова

ЧЛЕНОВЕ: Боряна Петкова

Полина Величкова

при участието на секретаря Кристина Българиева и при участието на прокурора Моника Малинова, като разгледа дело номер **3981** по описа за **2021** година докладвано от съдия Десислава Корнезова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208-228 от АПК във вр.чл.63 ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба на Столична дирекция на вътрешните работи, подадена чрез процесуален представител юрк. Х. Х. срещу РЕШЕНИЕ № 20074167 от 22.03.2021г. на СРС, НО, 99-и състав, постановено по нахд № 578/2021г.

В касационната жалба са развити съображения за неправилност на първоинстанционния съдебен акт, поради постановяването му в противоречие с материалния закон. Касаторът излага доводи, че мобилната система за видоконтрол TFR1-M № 653 към датата на извършване на нарушението е била одобрен тип средство за измерване, като се позовава на чл.30 ал.5 от ЗИ. Едновременно с това е преминала последваща периодична проверка на 23.10.2020г., като за срок от една година е отговаряла на техническите изисквания.

Касаторът моли да бъде отменено решението на СРС, НО, 99-и състав по нахд № 578/2021г. и спорът решен по същество, като се потвърди изцяло електронен фиш серия К № 4195440. Приложени са писмени бележки от юрк. Х. Х..

Ответникът –В. Е. Н. излага, че решението е необосновано и делото следва да се върне за ново разглеждане от друг състав, а при условията на евентуалност – да се отхвърли жалбата.

Представителят на СОФИЙСКА ГРАДСКА ПРОКУРАТУРА счита жалбата за основателна и дава заключение, че решението на СРС следва да бъде отменено.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-град, след като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания прилагайки нормата на чл.218 АПК, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е ОСНОВАТЕЛНА.

С решение № 20074167 от 22.03.2021г., постановено по нахд № 578/2021г. СРС, НО, 99-и състав е отменил електронен фиш серия К № 4195440, с който на В. Е. Н. на основание чл.189 ал.4 във вр. чл.182 ал.2 т.4 от ЗДвП е наложена глоба в размер на сумата от 300.00 лева за извършено нарушение по чл.21 ал.2 във вр. ал.1 от ЗДвП.

За да постанови решението си, първоинстанционният съд е събрал и приел писмените доказателства, представени с електронния фиш, приобщени по реда на чл.283 НПК. Въз основа на тях е обосновал правния извод, че автоматизираното техническо средство TFR1-M № 653, с което е установено нарушението не е било одобрен тип средство за измерване към дата-25.11.2020г.

Пред настоящата инстанция не са ангажирани нови писмени доказателства по см. на чл.219 ал.1 АПК.

По смисъла на чл.220 АПК съществува забрана за фактически установявания в касационното производство, като правомощията на съда се изразяват само в преценката дали въззивният съд правилно е приложил относимите материално-правни норми.

Констатирано е било, че на 25.11.2020г. в [населено място], [улица] /срещу магазин „А.“ с посока на движение от околоръстен път към [населено място], при ограничение на скоростта от 50 км./ч., въведено с пътен знак В-26, В. Е. Н. е управлявал лек автомобил марка „Ф. Ф. 1.6 ДИ“ с рег. [рег.номер на МПС] със скорост от 82 км./ч. Нарушението било заснето и установено с автоматизирано техническо средство TFR1-M № 653. Въз основа на приложените снимков материал, протокол за използване на АТСС и ежедневна форма на отчет, ответникът е привлечен към административно наказателна отговорност за извършено от него деяние по чл.21 ал.2 във вр. ал.1 от ЗДвП и е санкциониран с глоба в размер на сумата от 300.00 лева.

Касационната инстанция приема, че съдебният акт е неправилен, защото при неговото постановяване е допуснато нарушение на материалния закон – касационно отменително основание по чл. 348, ал. 1, т.1 във вр. ал.2 от НПК. Съображенията за това са следните:

На първо място, в § 6 т.65 от ДР на ЗДвП е въведена и дефиниция за “автоматизирани технически средства и системи”, според която те са уреди за контрол, работещи самостоятелно или взаимно свързани, одобрени и проверени съгласно Закона за измерванията, които установяват и автоматично заснемат нарушения в присъствие или отсъствие на контролен орган и могат да бъдат: а) стационарни - прикрепени към земята и обслужвани периодично от контролен орган; б) мобилни - прикрепени към превозно средство или временно разположени на участък от пътя, установяващи нарушение в присъствието на контролен орган, който поставя начало и край на работния процес.

В конкретния случай, визираното нарушение е установено посредством АТСС TFR1-M № 653, за което има издадено удостоверение за одобрен тип средство за измерване № 10.02.4835, видно от което неговия срок на валидност е 10 години от 24.02.2010г. до 24.02.2020г. Първоинстанционният съд е приел, че към датата на извършване на вмененото нарушение – 25.11.2020г. мобилната система за

видеоконтрол, с която е установено превишаването на скоростта с 32 км.ч. не е била одобрен тип за измерването ѝ, независимо че е преминала последваща проверка на 23.10.2020г. Този извод на съда е изведен в противоречие с нормата на материалния закон- чл.30 ал.5 от Закона на измерванията. Съгласно тази разпоредба „когато срокът на валидност на одобрения тип е изтекъл, намиращите се в употреба средства за измерване, които отговарят на одобрения тип, се считат от одобрен тип“.

Мобилната система за контрол е одобрен тип, съгласно правилата на ЗИ, притежава надлежно удостоверение № 10.02.4835, издадено от БИМ и е регистрирана във водения регистър по чл.34 от ЗИ. В обжалвания ЕФ се съдържа наименованието на АТСС, използвано за измерване на скоростта, както и номерът му. Действието на презумпцията по чл.30 ал.5 от ЗИ се разпростира и върху използването на мобилна система за видеоконтрол TFR1-M № 653, тъй като тя е била в употреба към 25.11.2020г. и е отговаряла на одобрения тип. Последното обстоятелство е категорично доказано от приложения по делото протокол № 9-38-20 за извършена последваща проверка на средството за измерване на дата 23.10.2020г. Заключение е, че то съответства на одобрения тип. Същевременно периодичността на последващите проверки на скоростометрите е една година съгласно т. 31 от Заповед № А-616/11.09.2018г. на председателя на ДАМТН. Контролните органи са изпълнили изискванията на чл. 4 от Наредба № 8121з-532 от 12.05.2015 година, поради което се налага извода, че твърдяното нарушение е констатирано посредством АТСС, което е одобрен тип средство за измерване към дата- 25.11.2020г.

На второ място, в касационното производство не се решава материалноправния спор между страните, а същото има за предмет преценката относно правилността, респ. допустимостта и действителността на въззивното решение. Касационният съд изследва съответствието на решението с материалния закон, въз основа на фактите, установени от първата инстанция. Дейността му се свежда единствено до проверка, дали фактите са подведени вярно под хипотезата на правната норма и дали правилно са приложени предвидените в нея правни последици. При разглеждане на спорове за отмяна на издадени електронни фишове, районният съд е винаги инстанция по същество- чл.63 ал.1 от ЗАНН. Това означава, че следва да провери законността на електронния фиш, т.е. дали правилно са приложени процесуалният и материалният закони, независимо от основанията, посочени от жалбоподателя- арг. от чл.314 ал.1 от НПК във вр.чл.84 ЗАНН. В изпълнение на това си правомощие- чл.13, чл.107 ал.3 и чл.313-чл.314 от НПК във вр.чл.84 ЗАНН, съдът е длъжен и служебно да констатира и установи дали електронния фиш е издаден в предвидената от закона писмена форма, съдържание и срокове.

В обжалваното съдебно решение липсват изложени аргументи относно извършено ли е административно нарушение с посочената правна квалификация, авторството на деянието и респ. досежно размера на наложеното наказание. Касационната инстанция при тази хипотеза, доколкото на първо място ревизира постановения съдебен акт и на второ място издадения електронен фиш, е в невъзможност да извърши проверка на атакуваното съдебното решение без изложени мотиви по същество относно неговата материално-правната законосъобразност. Недопустимо е за първи път касационната инстанция да се произнася в настоящото производство, тъй като лишава страните най-малкото да вземат становище по даден правен извод и съответно да ангажират доказателства. Ако се разгледа спора по същество от настоящия касационен състав, то за първи път ще има изложени мотиви по отношение спазване на процесуалните

правила, както и на приложимите норми по ЗДвП.

Ето защо, оспорваното решение от 22.03.2021г. следва да бъде отменено и делото върнато за ново разглеждане от друг състав на районния съд, който да направи анализ на събраните доказателства и даде обоснован отговор на въпроса за законосъобразността на издадения електронен фиш серия К № 4195440, с който на В. Е. Н. на основание чл.182 ал.2 т.4 от ЗДвП е наложена глоба в размер на сумата от 300.00 лева за извършено нарушение по чл.21 ал.2 във вр. ал.1 от ЗДвП.

Съобразно приетите за установени обстоятелства съдът, следва да квалифицира фактите и да направи съответните правни изводи, които да изложи в мотивите на решението.

По тези доводи и аргументи, касационната инстанция заключава, че съдебното решение от 22.03.2021г. на СРС, НО, 99-и състав е неправилно на основание чл.348, ал.1, т.1 във вр. ал.2 от НПК и при условията и по реда на чл.221 ал.2 АПК следва да бъде отменено, а делото върнато за повторно разглеждане от друг съдебен състав. Не се констатираха служебно основанията за касиране на съдебния акт по см. на чл.218 ал.2 АПК във вр.чл.209 т.1 и т.2 АПК.

По искането на процесуалния представител на касатора юрк. Х. Х. за присъждане на разноски следва да се произнесе СРС на основание чл.226 ал.3 от АПК.

Така мотивиран, АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-град, III Касационен състав на основание чл.221 ал.2 АПК и чл.222 ал.2 от АПК във вр.чл.63 ал.1, изр.2 ЗАНН

Р Е Ш Е Н И Е :

ОТМЕНЯ решение № 20074167 от 22.03.2021г., постановено по нахд № 578/2021г. на СРС, НО, 99-и състав, като:

ВРЪЩА делото за ново разглеждане от друг съдебен състав на СРС, НО.

РЕШЕНИЕТО е окончателно на основание чл.223 АПК и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.